

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2018. november 15.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – A terrorizmus leküzdése érdekében a PKK-val szemben hozott korlátozó intézkedések – A pénzeszközök befagyasztása – A Tanács hatásköre – Harmadik állam hatóságának azon lehetősége, hogy 2001/931/KKBP közös álláspont értelmében vett illetékes hatóságnak minősüljön – A pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozatok ténybeli alapja – Terrorcselekményekre történő hivatkozás – Bírósági felülvizsgálat – Indokolási kötelezettség – Jogellenesség kifogás”

A T-316/14. sz. ügyben,

a **Kurdistan Workers' Party (PKK)** (képviselik: A. van Eik, T. Buruma és M. Wijngaarden ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik kezdetben: F. Naert és G. Étienne, később: F. Naert és H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik kezdetben: C. Brodie és V. Kaye, később: C. Brodie és S. Brandon, később: C. Brodie, C. Crane és R. Fadoju, később: C. Brodie, R. Fadoju és P. Nevill, végül: R. Fadoju, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: F. Castillo de la Torre és D. Gauci, később: D. Gauci, J. Norris-Usher és T. Ramopoulos, végül: J. Norris-Usher, T. Ramopoulos és R. Tricot, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

kezdetben a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 714/2013/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 10-i 125/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2014. L 40., 9. o.; helyesbítés: HL 2015. L 200., 24. o.) felperest érintő részének megsemmisítése, később az e rendeletet követő jogi aktusok felperest érintő részének megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, V. Kreuzschitz, I. S. Forrester (előadó), N. Póltorak és E. Perillo bírák,

hivatalvezető: K. Guzdek tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. április 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2001. szeptember 28-án az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta a terrorizmus leküzdése, különösen a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében kialakított széles körű stratégiák megállapításáról szóló 1373. (2001) sz. határozatát.
- 2 Tekintettel arra, hogy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 1373. (2001.) számú határozatának végrehajtása európai uniós fellépést tesz szükségessé, az Európai Unió Tanácsa 2001. december 27-én elfogadta a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspontra (HL 2001. L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.). Konkrétan a 2001/931 közös álláspontra 2. cikke elrendeli a terrorcselekményekben részt vevő és az e közös álláspontra mellékletében felsorolt személyek, csoportok és szervezetek pénzeszközeinek és egyéb vagyoni értékeinek vagy gazdasági erőforrásainak a befagyasztását.
- 3 Ugyanezen a napon a 2001/931 közös álláspontra említett intézkedések uniós szinten történő végrehajtása érdekében a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendeletet (HL 2001. L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.; helyesbítés: HL 2014. L 200., 23. o.), valamint a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt listát létrehozásáról szóló 2001/927/EK határozatot (HL 2001. L 344., 83. o.). A felperes neve nem szerepelt ezen az eredeti listán.
- 4 A Tanács 2002. május 2-án elfogadta a 2001/931 közös álláspontra naprakésszé tételéről szóló 2002/340/KKBP közös álláspontra (HL 2002. L 116., 75. o.). A 2002/340 közös álláspontra melléklete naprakésszé teszi a 2001/931 közös álláspontra előírt korlátozó intézkedésekkel érintett személyek, csoportok és szervezetek listáját, és beilleszti többek között a felperes Kurdistan Workers' Party (PKK) nevét, amelyet így azonosít: „Kurd Munkáspárt (PKK)”.
- 5 Ugyanezen a napon a Tanács elfogadta a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/334/EK határozatot (HL 2002. L 116., 33. o.) is. E határozat felvette a PKK nevét a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésében említett listára, ugyanolyan megnevezéssel, mint amelyet a 2002/340 közös álláspontra melléklete használ.
- 6 E jogi aktusokat a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (6) bekezdése és a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján ezt követően rendszeresen naprakésszé tették. A PKK neve a fent említett jogi aktusokban foglalt korlátozó intézkedésekkel érintett csoportok és szervezeteket tartalmazó és az e jogi aktusokhoz mellékelte listákon mindvégig rajta volt (a továbbiakban: vitatott listák). 2004. április 2. óta a vitatott listákra felvett szervezet neve „Kurd Munkáspárt (PKK) (más néven »KADEK«, más néven »KONGRA-GEL«)».

- 7 Következésképpen a Tanács többek között elfogadta a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 714/2013 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 10-i 125/2014/EU végrehajtási rendeletet (HL 2014. L 40., 9. o.; helyesbítés: HL 2015. L 200., 24. o.), amely fenntartotta a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket. A 125/2004 rendeletet kísérő indokolás többek között a következőkön alapult: a Home Secretary (belügyminisztérium, Egyesült Királyság) 2001. március 29-én hozott, a PKK-t a UK Terrorism Act 2000 (az Egyesült Királyság terrorizmus elleni, 2000. évi törvénye) értelmében betiltó végzése (a továbbiakban: az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzése), ahogy azt a 2006. augusztus 14-jén hatályba lépő 2006. július 14-i végzés kiegészítette, megállapítva, hogy a „KADEK” és a „Kongra Gel Kurdistan” a PKK egyéb megnevezései (a továbbiakban: 2006. július 14-i végzés); az Amerikai Egyesült Államok kormánya által hozott, a PKK-t a módosított US Immigration and Nationality Act (amerikai bevándorlási és állampolgársági törvény) 219. szakasza alapján „külföldi terrorista szervezetnek” („foreign terrorist organisation”) minősítő határozata (a továbbiakban: FTO-nak minősítés); és az Amerikai Egyesült Államok kormányának azon határozata, amely a PKK-t „külön megjelölt, világméretű terrorista szervezet”-nek („specially designated global terrorist”) minősítette az 13224. sz. Executive Order (elnöki rendelet) alapján (a továbbiakban: SDGT-nek minősítés). Ezen indokolás megemlítette a számos, terrorcselekménynek minősített és állítólag a PKK-nak betudható, 2003 novembere és 2011 októbere között elkövetett eset listáját, valamint több, a Török Köztársaság nemzetbiztonsági bíróságai által hozott ítéletet is. A 125/2014 rendelet képezte kezdetben a jelen kereset tárgyát.

Az eljárás és az eljárás során történt fejlemények

- 8 A Törvényszék hivatalához 2014. május 1-jén benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet, amelyben kérte a 125/2014 végrehajtási rendelet őt érintő részében való megsemmisítését, és annak megállapítását, hogy a 2580/2001 rendelet vele szemben nem alkalmazható.
- 9 Az eljárás írásbeli szakaszában, 2014. szeptember 15-i beadványában a Tanács előterjesztette ellenkérelmét, amelyhez többek között mellékelte az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését, a 2006. július 14-i végzést, az FTO-nak minősítést, az SDGT-nek minősítés, az Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State (az Egyesült Államok külügyminisztériumának terrorizmusellenes koordinátorának hivatala, Amerikai Egyesült Államok) több éves jelentését, valamint számos újságcikket. 2015. március 31-én a Tanács ezután benyújtotta viszonzválaszát, amelyhez többek között mellékelte a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2013. április 23-i ítéletének kivonatait, és a Cour de cassation (semmitűszék, Franciaország) 2014. május 21-i ítéletét.
- 10 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 8-án benyújtott irattal az Európai Bizottság a jelen eljárásba való beavatkozás iránti kérelmet terjesztett elő a Tanács kérelmeinek támogatása végett. A Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 116. cikkének 1. §-a alapján hozott 2015. január 7-i végzésével a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást. A Törvényszék Hivatalához 2015. március 19-én benyújtott iratban a Bizottság előterjesztette beavatkozási beadványát. A felperes és a Tanács is az előírt határidőn belül előterjesztette észrevételeit.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2015. június 29-én benyújtott iratban Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága azt kérte, hogy a Tanács támogatása végett beavatkozasson a jelen eljárásba. A Törvényszék eljárási szabályzata 144. cikkének (4) bekezdése alapján hozott 2015. augusztus 12-i határozatával a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást, azonban az Egyesült Királyság jogai az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 116. cikkének 6. §-ában foglalt jogokra korlátozódnak.

- 12 Az eljárási szabályzat 70. cikkének (1) bekezdése alapján hozott 2016. május 16-i határozattal a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke felfüggesztette az eljárást az A és társai ügyben (C-158/14), a Tanács kontra LTTE ügyben (C-599/14 P) és a Tanács kontra Hamász ügyben (C-79/15 P) való ítélethozatalig. A 2017. március 14-i A és társai ítélet (C-158/14, EU:C:2017:202), a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kihirdetését követően az eljárás teljes terjedelmében folytatódott.
- 13 Az eljárási szabályzat 89. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt pervezető intézkedés keretében hozott 2017. szeptember 5-i határozattal a Törvényszék (harmadik tanács) felkérte a feleket, hogy terjesszék elő a 2017. március 14-i A és társai ítélettel (C-158/14, EU:C:2017:202), a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélettel (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélettel (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kapcsolatos észrevételeiket.
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 29-én benyújtott beadványával a felperes előterjesztette a 2017. március 14-i A és társai ítélettel (C-158/14, EU:C:2017:202), a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélettel (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélettel (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kapcsolatos észrevételeit. Egyrészt azt állítja, hogy a 2017. március 14-i A és társai ítélet (C-158/14, EU:C:2017:202) nem rendezi véglegesen az első és a második jogalapja keretében felvetett jogkérdéseket. Másrészt álláspontja szerint a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítéletből (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítéletből (C-79/15 P, EU:C:2017:584) az következik: hogy a terrorcselekményeknek minősített események olyan listája, mint amelyet a jelen ügyben használtak, nem tekinthető valamely illetékes nemzeti hatóság határozatának; hogy a Tanácsnak a harmadik államok hatóságai által hozott határozatokra vonatkozó indokolásokban annak megállapítását lehetővé tévő adatokat kell biztosítania, hogy meggyőződött arról, hogy a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát tiszteletben tartották, amit a jelen ügyben nem tett meg; és hogy a felperes nevének a vitatott listákra való eredeti felvételének alapjául szolgáló nemzeti határozatok elfogadása óta eltelt jelentős időtartam arra kötelezheti a Tanácsot, hogy további érveket szolgáltatson a felperes nevének a vitatott listán való fenntartásának igazolására. A felperes benyújtotta a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság, Belgium) 2017. szeptember 14-i ítéletét (a továbbiakban: a brüsszeli fellebbviteli bíróság ítélete), amely kimondta, hogy a felperes nem minősíthető terrorszervezetnek, és hogy a Kurdisztáni Szabadság Sólymaihoz (TAK) köthető cselekmények nem tudhatók be a PKK-nak.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2017. október 5-én benyújtott beadványaiban a Tanács és a Bizottság előterjesztették a 2017. március 14-i A és társai ítélettel (C-158/14, EU:C:2017:202), a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélettel (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélettel (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kapcsolatos észrevételeiket. Azt állítják, hogy a felperes által felhozott első és második jogalapot el kell utasítani a 2017. március 14-i A és társai ítélet (C-158/14, EU:C:2017:202) fényében. Ezenkívül a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet (C-599/14 P, EU:C:2017:583) megerősíti, hogy a Tanács támaszkodhat harmadik államok hatóságainak határozataira és az illetékes nemzeti hatóságok határozatainak nem minősülő tényezőkre a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartása érdekében.
- 16 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 125/2014 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. július 22-i 790/2014/EU végrehajtási rendelettel (HL 2014. L 217., 1. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokokat.
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 20-án benyújtott levelében a felperes azt kérte, hogy úgy igazíthassa ki a kereseti kérelmeit, hogy a jogalapjai és kereseti kérelmei *mutatis mutandis* alkalmazandók legyenek a 790/2014 rendeletre és az ahhoz kapcsolódó indokolásra. A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 15-én benyújtott levelében a Tanács nem emelt kifogást a felperes kérelmével szemben és *mutatis mutandis* a válaszbeadványára hivatkozott.

- 18 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 790/2014 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. március 26-i (EU) 2015/513 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 82., 1. o.), valamint a 2001/931 közös álláspon 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és módosításáról, valamint a 2014/483/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, ugyanezen a napon elfogadott 2015/521/KKBP tanácsi határozat (HL 2015. L 82., 107. o.) fenntartotta a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket.
- 19 A felperessel 2015. április 1-jén közölt 2015. március 27-i levélben a Tanács elküldte neki a nevének a vitatott listákon való fenntartásának az indokolását. 2015. március 27-i levelében a Tanács a felperes által kifejtett érvekre válaszolva kijelentette: az, hogy az „Iszlám Állam” csoporttal szemben harcolók között vannak kurd csoportok, nem érinti azon értékelését, miszerint a PKK teljesíti a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősültek, és továbbra is hatályosak voltak. Ezután jelezte, hogy megvizsgálta, rendelkezésére álltak-e olyan tényezők, amelyek a PKK nevének a vitatott listákról való levétele mellett szóltak, de nem talált ilyet. Annak megállapítását is jelezte, hogy továbbra is érvényesek azon okok, amelyek a PKK nevének a vitatott listákra való felvételét igazolták, és a PKK nevét a vitatott listákon kell tartani.
- 20 Ezenkívül az indokolás mellékletként tartalmazta valamennyi olyan nemzeti határozat leírását, amely magában foglalta a terrorizmus nemzeti jogi fogalmának bemutatását, az alkalmazandó nemzeti közigazgatási és bírósági eljárások leírását, a szóban forgó nemzeti határozatot megelőző és követő eljárás összefoglalását, azon megállapítások összefoglalóját, amelyeket az illetékes hatóságok a felperes tekintetében tettek, azon tényállások leírását, amelyre ezen illetékes hatóságok támaszkodtak, és azt a megállapítást, hogy e tényállások a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeknek minősültek. Ellenben ezen indokolás már nem hivatkozott a Török Köztársaság nemzetbiztonsági bírósága által hozott ítéletekre, sem az állítólag a felperesnek betudható terrorcselekményeknek minősített esetek olyan listájára, mint amelyet az előző indokolások említettek.
- 21 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 26-án benyújtott levelében a felperes azt kérte, hogy úgy igazíthassa ki a kereseti kérelmeit, hogy a jogalapjai és kereseti kérelmei *mutatis mutandis* alkalmazandók legyenek a 2015/513 végrehajtási rendeletre, a 2015/521 határozatra és az azokhoz kapcsolódó indokolásra. A kiigazítási beadványában a felperes többek között azt állítja, hogy a Tanács nem vette figyelembe a PKK-nak az „Iszlám Állam” csoporttal szembeni harcban való részvételére vonatkozó fejleményeket. Ami az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését illeti, a felperes vitatja annak relevanciáját, hogy azt 2014 decemberében felülvizsgálatot követően megerősítették, mivel a felülvizsgálati kérelem nem tőle eredt. Azt is kifejti, hogy a 2014-ben történt azon esetek indokolásában foglalt leírása, amelyekre az Egyesült Királyság belügyminisztere támaszkodott, túl elnagyolt annak megállapításához, hogy ezen esetek a PKK-nak betudható terrorcselekményeknek minősülnek. Azt is tagadja, hogy felelős lenne ezen esetekért, amelyet másik, a PKK-tól eltérő csoport követett el, és vitatja, hogy azok terrorcselekményeknek lennének minősíthetők. Ugyanígy, ami az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést illeti, a felperes azt állítja, hogy a neki betudható esetek leírása is túl elnagyolt ahhoz, hogy lehetővé tegye annak megállapítását, hogy a PKK-nak

betudható terrorcselekményekről van szó. A francia bírósági határozatokkal kapcsolatban a felperes kifejti, hogy azokat figyelmen kívül kell hagyni, mivel a PKK-tól eltérő jogalanyra vonatkoznak és nem ellenőrzött adatokon alapulnak.

- 22 A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2015. június 12-én benyújtott levelében előterjesztette a felperes kereseti kérelmek kiigazítása iránti kérelmével kapcsolatos észrevételeit. Így a Tanács többek között vitatta, hogy a felperes tiszteletben tartotta az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikkének 1. §-át, és *mutatis mutandis* az ellenkérelmére hivatkozott. A Tanács azonban nem emelt semmilyen kifogást a kereset tárgyának felperes által kért kiterjesztésével szemben.
- 23 Ezt követően a felperes nevét valamennyi féléves felülvizsgálat során fenntartották a vitatott listákon. Következésképpen a felperes azt kérte, hogy úgy igazíthassa ki a kereseti kérelmeit, hogy a jogalapjai és kereseti kérelmei *mutatis mutandis* vonatkozzanak a Tanács által elfogadott új jogi aktusokra.
- 24 Ily módon a 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/513 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. július 31-i (EU) 2015/1325 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2015. L 206., 12. o.), továbbá a 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a 2015/521 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, ugyanezen a napon kelt (KKBP) 2015/1334 tanácsi határozattal (HL 2015. L 206., 61. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokot.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 15-én az eljárási szabályzat 86. cikkének (2)–(4) bekezdése alapján benyújtott kiigazító beadványában a felperes kiigazította a keresetlevelet, úgy, hogy az vonatkozzon a 2015/1325 rendelet és a 2015/1334 határozat őt érintő részében való megsemmisítésére is. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2015. október 8-án előterjesztett észrevételeiben tudomásul vette e kiigazítást.
- 26 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/1325 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 21-i (EU) 2015/2425 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2015. L 334., 1. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokot.
- 27 A Törvényszék Hivatalához 2016. február 18-án benyújtott kiigazító beadványában a felperes kiigazította a keresetlevelet, úgy, hogy az vonatkozzon a 2015/2425 rendelet őt érintő részében való megsemmisítésére is. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2016. március 15-én előterjesztett észrevételeiben tudomásul vette e kiigazítást.
- 28 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/2425 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1127 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2016. L 188., 1. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokot.
- 29 A Törvényszék Hivatalához 2016. szeptember 9-én benyújtott kiigazító beadványában a felperes kiigazította a keresetlevelet, úgy, hogy az vonatkozzon a 2016/1127 rendelet őt érintő részében való megsemmisítésére is.
- 30 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2016/1127 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. január 27-i (EU) 2017/150 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2017. L 23., 3. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokot.

- 31 A Törvényszék Hivatalához 2017. március 23-án benyújtott kiigazító beadványában a felperes kiigazította a keresetlevelet, úgy, hogy az vonatkozzon a 2017/150 rendelet őt érintő részében való megsemmisítésére is. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2017. augusztus 17-én előterjesztett észrevételeiben tudomásul vette e kiigazítást. Ezenkívül hivatkozott a 2017. március 14-i A és társai ítéletre (C-158/14, EU:C:2017:202), a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítéletre (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítéletre (C-79/15 P, EU:C:2017:584) annak alátámasztására, hogy a keresetlevelet el kell utasítani.
- 32 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2017/150 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. augusztus 4-i (EU) 2017/1420 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2017. L 204., 3. o.), továbbá a 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2017/154 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, ugyanezen a napon kelt (KKBP) 2017/1426 tanácsi határozattal (HL 2017. L 204., 95. o.) a felperessel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseket fenntartották, anélkül hogy módosították volna a nevének a listákon való fenntartását igazoló indokot.
- 33 A Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 29-én benyújtott kiigazító beadványában a felperes kiigazította a keresetlevelet, úgy, hogy az vonatkozzon a 2017/1420 rendelet és a 2017/1426 határozat őt érintő részében való megsemmisítésére is. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2017. október 27-én benyújtott észrevételeiben tudomásul vette e kiigazítást. Ezenkívül a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) felperes által benyújtott ítéletével kapcsolatban a Tanács azt állítja, hogy az nem teszi kétségessé a felperes terrorista szervezetnek való minősítését. Először is a szóban forgó ítélet elismerte, hogy a PKK terrorista szervezetként való minősítésének hiánya a belga büntetőjog sajátosságaira vezethető vissza. Másodszor a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) ítélete hangsúlyozta, hogy erőszakos cselekményeket követtek el a felperes és a török hatóságok közötti, a 2015-ös fegyverszünet óta fennálló konfliktus keretében. Harmadszor a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) az ítéletében megállapította, hogy az iratokból nem lehet bizonyossággal arra következtetni, hogy a TAK cselekményei a PKK-nak tudhatók be, az ítélet azonban megemlíttett egy német bírósági határozatot, amely ezzel ellentétes következtetésre jutott.
- 34 A harmadik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 35 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.
- 36 A Törvényszék a 2018. április 16-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat. Ez alkalommal a felperes – amellet, hogy emlékeztetett a nemzetközi humanitárius jognak a terrorcselekmény fogalmának értelmezése tekintetében való relevanciájával kapcsolatos álláspontjára – tájékoztatta a Törvényszéket azon döntéséről, hogy eláll az első jogalapjától, amit a tárgyalási jegyzőkönyve rögzít. A tárgyalás végén a szóbeli szakasz lezárult, és a Törvényszék megkezdte az ügyről való tanácskozást.

A felek kérelmei

- 37 A kereseti kérelmeinek kiigazítását követően a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- az őt érintő részben semmisítse meg a 125/2014, a 790/2014, a 2015/513, a 2015/1325, a 2015/2425, a 2016/1127, a 2017/150 és a 2017/1420 végrehajtási rendeletet, a 2015/521, a 2015/1334 és a 2017/1426 határozatot, valamint a hozzájuk kapcsolódó indokolásokat (a továbbiakban: a megtámadott jogi aktusok);
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

- 38 A Tanács, amelyet a Bizottság és az Egyesült Királyság támogat, azt kéri, hogy a Törvényszék:
- teljes egészében utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az ügy érdeméről

- 39 A megtámadott jogi aktusok megsemmisítésére irányuló kérelme alátámasztására a felperes lényegében nyolc jogalapot ad elő. Az első jogalap, amelytől a felperes a tárgyaláson elállt, a fegyveres konfliktusokra vonatkozó nemzetközi jog megsértésén alapul. A felperes konkrétan azt állítja, hogy a 2001/931 közös álláspontra ellentétes a nemzetközi humanitárius joggal, mivel olyan cselekményekre vonatkozik, amelyek nemzetközi jelleget nem öltő fegyveres konfliktus keretében nem minősülnek háborús bűncselekményeknek és a fegyveres konfliktusok joga értelmében jogszerűek. A második jogalap a 2001/931 közös álláspontra 1. cikk (3) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a PKK-t terrorista csoportnak minősítik. A harmadik jogalap a 2001/931 közös álláspontra 1. cikk (4) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a megtámadott jogi aktusok nem valamely illetékes nemzeti hatóság határozatán alapulnak. A megtámadott jogi aktusokat többek között annyiban kell megsemmisíteni, amennyiben részben harmadik államok határozatain alapulnak. A negyedik jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének megsértésén alapul, amennyiben a megtámadott jogi aktusok részben kényszer vagy bántalmazás útján szerzett információkon alapulnak. Az ötödik jogalap a 2001/931 közös álláspontra 1. cikk (6) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a Tanács nem vizsgálta megfelelően felül a PKK nevének a vitatott listákra való felvételét. A hatodik jogalap az arányosság és a szubszidiaritás elvének megsértésén alapul. A hetedik jogalap az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A nyolcadik jogalap a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapul.
- 40 A Törvényszék célszerűnek tartja a hetedik jogalap vizsgálatával kezdeni.

A hetedik, az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalapról

- 41 A hetedik jogalapjával a felperes lényegében azt állítja, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel nem adta elő azon tényleges és pontos indokokat, amelyek miatt a felülvizsgálatot követően úgy határozott, hogy fenntartja a PKK nevét a vitatott listákon. A felperes közelebbről kifejti, hogy a Tanács: nem magyarázta meg, hogy azon nemzeti határozatok, amelyekre a PKK nevének a vitatott listákon való fenntartását alapozta, miért minősültek a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatainak; nem jelölte meg e határozatok indokait; nem vizsgálta, hogy azon esetek, amelyekre a nemzeti hatóságok támaszkodtak, a 2001/931 közös álláspontra értelmében véve terrorcselekményeknek minősíthetők-e, és nem jelölte meg azon okokat, amelyek miatt e határozatok elegendőek voltak a PKK-val szembeni korlátozó intézkedések fenntartásának igazolásához. Ezentúl az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést illetően a Tanács nem vizsgálta, hogy voltak-e tényleges eljárási garanciák az Egyesült Államokban.
- 42 A Tanács vitatja ezen érveket, és úgy véli, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása – e jogi aktusokkal együttesen – eleget tesz az indokolási kötelezettségének. Érvényesek maradtak különösen azon indokok, amelyek a felperes nevének vitatott listákra való eredeti felvételéhez vezettek. Ami az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését illeti, a Tanács a 2008. október 23-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítéletre (T-256/07, EU:T:2008:461) hivatkozik, amely ugyanezen végzésre vonatkozik, és amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács teljesítette az indokolási kötelezettségét az e végzésre, valamint a terrorcselekményeknek minősített esetek listájára való hivatkozással. Ami az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést illeti, a Tanács többek között kifejti, hogy az indokolásban foglalt tényezők kellően pontosak voltak ahhoz, hogy a

felperes jogorvoslattal élhessen az illetékes nemzeti hatóságok előtt, és a megadott adatok eleget tesznek az indokolási kötelezettségének, ahogy azt a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet (C-79/15 P, EU:C:2017:584) meghatározza.

- 43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó – az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében foglalt és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában rögzített – kötelezettségnek a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, és célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet C-599/14 P, EU:C:2017:583, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. május 28-i Trabelsi és társai kontra Tanács ítélet, T-187/11, EU:T:2013:273, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Az ilyen jogi aktusnak tehát mindenesetre ismertetnie kell azon tényeket és jogi megfontolásokat, amelyek alapvető jelentőséggel bírnak e jogi aktus rendszerében (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Következésképpen az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat indokolásának és a későbbi határozatok indokolásának nemcsak a 2001/931 közös álláspont és a 2580/2001 rendelet alkalmazásának jogszabályi feltételeire kell irányulnia, hanem azokra az egyedi és konkrét okokra is, amelyek miatt a Tanács mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedést kell hozni (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 52. pont; 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 162. pont; 2015. március 25-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, T-563/12, EU:T:2015:187, 55. pont).
- 46 Ebből következően, hacsak bizonyos tényezők közlése nem ellentétes az Unió és a tagállamai biztonságával vagy a nemzetközi kapcsolataik fenntartásával összefüggő kényszerítő megfontolásokkal, a Tanács köteles a korlátozó intézkedések által érintett személy vagy szervezet tudomására hozni azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a korlátozó intézkedéseket el kell fogadni. Így meg kell említenie azon ténybeli és jogi tényezőket, amelyekről az érintett intézkedések jogi igazolhatósága függ, valamint azon megfontolásokat, amelyek azok meghozatalára indították (2009. július 9-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, T-426/08 és T-332/08, EU:T:2009:266, 144. pont).
- 47 Másfelől az indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhozott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni (a 2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple kontra Tanács ítélet, T-228/02, EU:T:2006:384, 141. pont; lásd továbbá: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 159. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is meg kell vizsgálni. Különösen, valamely sérelmet okozó aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érintett előtt ismert, olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (2011. november 16-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 82. pont).

- 48 Az így megfogalmazott indokolási kötelezettség az uniós jog lényeges alapelveinek minősül, amelytől csak kényszerítő megfontolások miatt lehet eltérni. Az indokolást tehát főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint a számára sérelmet okozó aktust, mivel az indokolás hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (2011. december 7-i HTTS kontra Tanács ítélet, T-562/10, EU:T:2011:716, 32. pont).
- 49 Következésképpen a valamely személlyel vagy szervezettel szembeni korlátozó intézkedéseket fenntartó határozatokat illetően az uniós bíróságnak különösen ellenőriznie kell egyrészt az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség tiszteletben tartását, és így a hivatkozott indokok kellőképpen pontos és konkrét jellegét, valamint másrészt azt, hogy ezen indokok megalapozottak-e (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 Ebben a kontextusban meg kell jegyezni, hogy az érintett személy vagy szervezet a nevének a vitatott listán való fenntartásával szemben indított eljárás keretében az összes olyan információt vitathatja, amelyre a Tanács hivatkozik annak bizonyításaképpen, hogy a személy vagy a szervezet terrorista tevékenységekben való részvételének a veszélye továbbra is fennáll, függetlenül attól, hogy ezen információk illetékes hatóságok nemzeti határozatából vagy más forrásból származnak. Vitás esetén a Tanácsnak kell bizonyítania a hivatkozott tények megalapozottságát, és az uniós bíróságnak ellenőriznie kell azok tárgyi valószínűségét (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikke különbséget tesz egyrészt a személy vagy szervezet nevének a vitatott listára való, a (4) bekezdésében szabályozott első felvétele, valamint másrészt az e listára már felvett személy vagy szervezet nevének az e listán való, a (6) bekezdésében szabályozott fenntartása között (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 58. pont).
- 52 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint a valamely személy vagy szervezet nevének a vitatott listán történő fenntartására vonatkozó vizsgálat során az a kérdés a fontos, hogy az e személy vagy szervezet nevének az említett listára történő felvétele vagy az előző felülvizsgálat óta a ténybeli helyzet oly módon változott-e, hogy az már nem teszi lehetővé ugyanazon következtetés levonását e személynek a terrorista tevékenységekben való részvételével kapcsolatban (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 46. pont). Ezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése szerinti felülvizsgálat keretében a Tanács az érintett személy vagy szervezet nevét fenntarthatja a vitatott listán, ha arra a következtetésre jut, hogy a személynek vagy szervezetnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély, amely a személynek vagy szervezetnek a listára való első felvételét igazolta, továbbra is fennáll. A személy vagy szervezet nevének a vitatott listán való fenntartása tehát lényegében az első felvétel meghosszabbításának minősül (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 51. pont).
- 53 Egyébiránt abban az esetben, ha az eltelt időre tekintettel és az adott ügy fejleményeinek függvényében önmagában annak alapján, hogy a listára való első felvételt megalapozó nemzeti határozat hatályban marad, nem lehet arra következtetni, hogy továbbra is fennmarad az érintett személynek vagy szervezetnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély, a Tanács az említett személy vagy szervezet nevének az e listán való fenntartását köteles a helyzet naprakésszé tett értékelésére alapítani, figyelembe véve az újabb ténybeli elemeket, és bizonyítva, hogy e veszély továbbra is fennáll (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54. pont).
- 54 A megtámadott jogi aktusok indokolásának elégséges voltát ezen elvekre figyelemmel kell megvizsgálni.

55 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása szerkezetileg és tartalmilag különbözik a 2015/513, a 2015/1325, a 2015/2425, a 2016/1127, a 2017/150 és a 2017/1420 rendelet, valamint a 2015/521, a 2015/1334 és a 2017/1426 határozat indokolásától. E különbségekre tekintettel külön kell megvizsgálni a megtámadott jogi aktusok e két csoportját.

A 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendeletről

56 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 rendelet indokolása azonos, és a szerkezete a következő.

57 Elsőként a Tanács összefoglalja a PKK tevékenységeinek történetét az 1978. évi létrehozásától kezdve. Közelebbről a Tanács szerint a PKK 1984 óta számos terrorcselekményt követett el, és e támadások 2009 óta a PKK által egyoldalúan bejelentett fegyverszünetek ellenére folytatódtak. A Tanács ezt követően a 2003. november 14. és 2011. október 19. között elkövetett 69 olyan esetet tartalmazó listát állít össze, amelyeket a PKK-nak tud be, és a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeknek minősít.

58 Másodikként a Tanács megállapítja, hogy a PKK az Egyesült Királyság belügyminisztere 2001. március 29-én elfogadott azon végzésének tárgya volt, amely a terrorizmus elleni 2000. évi egyesült királyságbeli törvény alapján a PKK betiltására irányult, és e végzést a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősíti. Azt is megállapítja, hogy e végzést rendszeresen felülvizsgálta egy közigazgatási bizottság, és az továbbra is hatályos.

59 Harmadikként a Tanács rámutat, hogy a PKK-t az amerikai hatóságok FTO-nak minősítették az amerikai bevándorlási és állampolgársági törvény 219. szakasza alapján, valamint SDGT-nek minősítették az 13224. sz. elnöki rendelet alapján, és e minősítéseket a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősíti. Azt is megállapítja, hogy e minősítések ellen bírósági jogorvoslatok állnak rendelkezésre az Egyesült Államokban, és azon továbbra is hatályban vannak.

60 Végezetül a Tanács rámutat, hogy a PKK vonatkozásában több ítéletet is hoztak a Török Köztársaság nemzetbiztonsági bíróságai.

61 A fentiekből következik, hogy a Tanács a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását a következőkre alapozta: egyrészt a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősített határozatok hatályának fenntartására, másrészt a Tanács azon saját megfontolásaira, miszerint a PKK-nak számos, a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeknek minősített eset tudható be.

62 A Tanács által alapul vett határozatok jellegének értékelésére vonatkozó indokolás elégséges voltának vizsgálatával kell kezdeni, majd meg kell vizsgálni, hogy a Tanács kellőképpen megjelölte-e azon sajátos és konkrét okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy a felperes nevét a vitatott listákon kell tartani.

– A 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóságok határozatainak fennállásáról

63 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Tanács az ellenkérelmében kifejezetten elismeri, hogy sem a terrorcselekményeknek minősített esetek listája, sem a Török Köztársaság nemzetbiztonsági bíróságainak ítéletei nem minősülnek a 2001/931 közös álláspontról 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóságok határozatainak (ellenkérelem, 56. és 119. pont).

- 64 Másodszer, ami az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést illeti, a felperes állításával ellentétben az ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az „illetékes hatóságnak” a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett fogalma nem korlátozódik a tagállamok hatóságaira, hanem főszabály szerint magában foglalhatja harmadik államok hatóságait is (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 22. pont).
- 65 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy a Tanácsnak azt megelőzően, hogy valamely harmadik állam hatóságának a határozatát alapul veszi, ellenőriznie kell, hogy e határozatot a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása mellett fogadták-e el (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 24. pont). A Tanács tehát köteles arra, hogy a pénzeszközök befagyasztásáról szóló határozatokra vonatkozó indokolások keretében olyan információkat nyújtson, amelyek alapján megállapítható, hogy e jogok tiszteletben tartását ellenőrizte (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31. pont). Ehhez elég az, ha a Tanács a pénzeszközök befagyasztását elrendelő határozatra vonatkozó indokolások keretében röviden ismerteti azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a harmadik állam határozatát, amelyet alapul kíván venni, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása mellett fogadták el (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33. pont).
- 66 Márpedig meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása egyáltalán nem tartalmaz annak megállapítását lehetővé tévő tényezőt, hogy a Tanács ténylegesen vizsgálta, hogy az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést a védelemhez és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot tiszteletben tartva fogadta el. Így a Tanács nem szorítkozhat annak elméleti jellegű, a szóban forgó eljárások lefolytatására vonatkozó további pontosítások nélküli megállapítására – mint a jelen ügyben –, hogy az FTO-nak minősítés az amerikai jogban bírósági jogorvoslat tárgya lehet, míg az SDGT-nek minősítés az amerikai jogban közigazgatási és bírósági jogorvoslat tárgya lehet. A 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása alapján tehát nem lehet meg tudni azt, hogy a Tanács teljesítette-e az e tekintetben rá háruló ellenőrzési kötelezettséget.
- 67 Egyébiránt a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása sem jelöli meg azon okokat, amelyek miatt a Tanács azt állapította meg, hogy az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősült. Így az indokolás nem részletezi, hogy az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés mennyiben tekinthető a 2001/931 közös álláspontra értelmében véve „terrorcselekményre irányuló nyomozás vagy büntetőeljárás megindításá[na], komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján ilyen cselekmény elkövetésének kísérleté[ne], abban való részvételre vagy annak elősegítésére, vagy ilyen cselekmények miatt kiszabott ítéletek[ne]”. Az indokolás az sem jelzi egyáltalán, hogy a Tanács ténylegesen megvizsgálta-e, hogy azon konkrét tények, amelyekre az amerikai hatóságok támaszkodtak, a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekmény fogalma alá tartoztak-e. A 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása alapján tehát nem lehet meg tudni azt, hogy a Tanács teljesítette-e az e tekintetben rá háruló ellenőrzési kötelezettséget.
- 68 Harmadszor az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését illetően meg kell állapítani, hogy a Tanács egyáltalán nem indokolja meg azon okokat, amelyek miatt azt állapította meg, hogy e végzés a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősült. Közelebbről a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása nem tartalmazza az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzése alapjául szolgáló indokok leírását, és azt sem jelzi, hogy a Tanács ténylegesen megvizsgálta, hogy azon konkrét tények, amelyekre az Egyesült Királyság belügyminisztere támaszkodott, a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekmény fogalma alá tartoztak-e. E tekintetben a Tanács által az ellenkérelemben idézett, 2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet (T-256/07, EU:T:2008:461) a jelen ügyben nem releváns, mivel abban az ügyben a felperes nem vitatta az Egyesült Királyság belügyminisztere végzésének a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának való minősítését.

– A felperes nevének a vitatott listákon való fenntartására vonatkozó különös és konkrét okokról

- 69 Mindenesetre, ha megállapítható lenne is, hogy a Tanács teljesítette az azzal kapcsolatos indokolási kötelezettségét, hogy volt legalább egy, a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozata, emlékeztetni kell arra, hogy abban az esetben, ha az eltelt időre tekintettel és az adott ügy fejleményeinek függvényében önmagában annak alapján, hogy a listára való első felvételt megalapozó nemzeti határozat hatályban marad, nem lehet arra következtetni, hogy továbbra is fennmarad az érintett személynek vagy szervezetnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély, a Tanács az említett személynek vagy szervezetnek az e listán való fenntartását köteles a helyzet naprakésszé tett értékelésére alapítani, figyelembe véve az újabb ténybeli elemeket, és bizonyítva, hogy e veszély továbbra is fennáll (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes neve vitatott listákra való eredeti felvételének alapjául szolgáló határozatok elfogadása, valamint a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet elfogadása között, továbbá a felperes nevének a vitatott listákra való eredeti felvétele és e jogi aktusok elfogadása között jelentős időtartam telt el. Az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését ugyanis 2001-ben fogadták el, a PKK FTO-nak minősítésére 1997. évben került sor, a PKK SDGT-nek minősítése 2001-ben történt, a PKK nevét a vitatott listákra eredetileg 2002-ben vették fel, miközben a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendeletet 2014-ben fogadták el. Márpedig az ilyen, több mint tízéves időtartam olyan tényező, amely önmagában igazolja annak megállapítását, hogy az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzésében foglalt értékelések, valamint az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés már nem elegendőek annak értékeléséhez, hogy a felperes terrorcselekményekben való részvételének veszélye e jogi aktusok elfogadásának napján fennállt-e.
- 71 Ezenkívül, ahogy azt a Tanács a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolásában megemlítette, a felperes egyoldalúan több tűzszünetet is bejelentett 2009 óta. Ráadásul, jóllehet a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása ezt nem említi, a felperes helyesen mutat rá, hogy a PKK és a török kormány között 2012-ben és 2013-ban béketárgyalások zajlottak. Konkrétan 2013. március 21-én Abdullah Öcalan békefelhívást kezdeményezett. A 2013. március 21-i sajtóközleményében az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Catherine Ashton, valamint az Európai Bizottság bővítésért és európai szomszédságpolitikáért felelős tagja, Štefan Füle közös nyilatkozatban üdvözölték A. Öcalan felhívását, és kérték a PKK-t, hogy tegye le a fegyvert, és húzódjon vissza a török határon túlra, arra buzdítva valamennyi felet, hogy szakadatlanul dolgozzanak azért, hogy Törökország valamennyi állampolgárának elhozzák a békét és fejlődést, biztosítva a békefolyamat teljes támogatását.
- 72 A Tanács tehát a PKK-nak a vitatott listákon való fenntartását köteles volt újabb információkra alapozni, bizonyítva, hogy a felperesnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély továbbra is fennáll. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzése, valamint az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés, jóllehet továbbra is hatályban voltak, önmagukban nem alapozták meg kellő mértékben a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendeletet a felperest érintő részükben.
- 73 Kétségtelen, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolásában a Tanács szintén támaszkodik egyrészt arra, hogy a PKK-hoz köthető csoportok terrorcselekményeket követtek el a fenti 71. pontban említett egyoldalú tűzszünet ellenére, másrészt a terrorcselekményeknek minősített és a PKK-nak betudott azon 69 esetet tartalmazó listára, amelyekre az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzésének elfogadását, valamint az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést követően került sor. Az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy e cselekmények levezethetők-e a tagállamok illetékes hatóságainak határozatából.

- 74 E tekintetben egyrészt az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy bár a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése megköveteli, hogy a Tanács legalább hat hónaponként „felülvizsgálatot” végezzen az arról való meggyőződés érdekében, hogy a valamely illetékes hatóság által elfogadott nemzeti határozat alapján az említett listára már felvett személy vagy szervezet nevének az e listán való „fenntartása” továbbra is igazolható, nem követeli meg, hogy minden olyan új információ, amelyre a Tanács az érintett személy vagy szervezet nevének a vitatott listán való fenntartásának az igazolása céljából hivatkozik, olyan nemzeti határozat tárgyát képezze, amelyet az illetékes hatóság az első felvétel alapjául szolgáló nemzeti határozatot követően fogadott el (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 62. pont).
- 75 Másrészt az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az érintett személy vagy szervezet a nevének a vitatott listán való fenntartásával szemben indított eljárás keretében az összes olyan információt vitathatja, amelyre a Tanács hivatkozik annak bizonyításaképpen, hogy a személy vagy a szervezet terrorista tevékenységekben való részvételének a veszélye továbbra is fennáll, függetlenül attól, hogy ezen információk az illetékes hatóságok nemzeti határozatából vagy más forrásból származnak. Vitatás esetén a Tanácsnak kell bizonyítania a hivatkozott tények megalapozottságát, és az uniós bíróságnak kell ellenőriznie azok tárgyi valóságosságát (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 A jelen ügyben a felperes állításával ellentétben semmi sem akadályozta meg tehát a Tanácsot, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozataiból nem következő információkra támaszkodjon annak érdekében, hogy bizonyos eseteket a felperesnek tudjon be, és azokat terrorcselekményeknek minősítse a neve vitatott listákon való fenntartásának igazolása céljából.
- 77 Mindazonáltal, mivel a felperes a jelen kereset keretében vitatja ezen esetek némelyikének valóságtartalmát, a PKK-nak való betudhatóságukat vagy az elkövetésük körülményeit, a fenti 75. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a Tanácsnak kell bizonyítania a vitatott tények megalapozottságát, és a Törvényszéknek kell vizsgálnia azok tárgyi valóságosságát.
- 78 Márpedig az indokolásban foglalt információk szűkössége nem teszi lehetővé a Törvényszék számára, hogy gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét a felperes által vitatott esetekkel kapcsolatban. A felpereshez hasonlóan ugyanis meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása egyáltalán nem tartalmazza azon tényezőket, amelyekre a Tanács támaszkodott annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó esetek bizonyítva vannak, a felperesnek tudhatók be, és teljesítik a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt.
- 79 Azon eseteket illetően, amelyeknek a valóságtartalmát és a betudhatóságát a felperes nem vitatja, meg kell állapítani, hogy azokra a fenti 71. pontban említett béketárgyalások előtt került sor, és így nem teszik lehetővé az indokolás fenti 72. pontban megállapított hiányának orvoslását.

– *Következtetés*

- 80 A fentiek tükrében meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolásában a Tanács nem indokolta kellően a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóságok egy vagy több határozatának fennállásával kapcsolatos értékelését, valamint a felperes neve vitatott listákon való fenntartásának különös és konkrét okait sem jelölte meg kellőképpen. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 125/2014 és a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolása elégtelen.

A 2015/513, a 2015/1325, a 2015/2425, a 2016/1127, a 2017/150 és a 2017/1420 végrehajtási rendeletről, valamint a 2015/521, a 2015/1334 és a 2017/1426 határozatról

- 81 Előjáróban rá kell mutatni, hogy a 2015/513, a 2015/1325, a 2015/2425, a 2016/1127, a 2017/150 és a 2017/1420 végrehajtási rendeletet, valamint a 2015/521, a 2015/1334 és a 2017/1426 határozat indokolása azonos, és a következő szerkezeti egységekből áll.
- 82 Az indokolásban a Tanács mindenekelőtt jelzi, hogy olyan határozatok fennállására támaszkodott, amelyeket a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősít, nevezetesen az Egyesült Királyság belügyminiszterének a 2006. július 14-i végzéssel kiegészített végzésére, az FTO-nak minősítésre és az SDGT-nek minősítésre, valamint a francia bírósági határozatokra. E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy megvizsgálta azon ténybeli elemeket, amelyek e határozatok alapulnak, és megállapította, hogy azok a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében vett „terrorcselekmények” és „terrorcselekményekben részt vevő [...] csoportok és szervezetek” fogalma alá tartoznak (indokolás, 1–7. pont).
- 83 Ezt követően a Tanács megállapítja, hogy a fent hivatkozott, illetékes hatóságok határozatai továbbra is hatályban vannak. Ezután a Tanács jelzi, hogy megvizsgálta, rendelkezésre álltak-e olyan tényezők, amelyek a PKK nevének a vitatott listákról való levétele mellett szóltak, és kijelenti, hogy nem talált ilyet. Azt is megállapítja, hogy a PKK nevének a vitatott listákra való felvételét igazoló okok továbbra is érvényesek (indokolás, 8–10. pont).
- 84 A fentiek alapján a Tanács arra a következtetésre jut, hogy a PKK nevét fenn kell tartani a vitatott listákon (indokolás, 11. pont).
- 85 Ezenkívül az indokolás mellékletként tartalmazza a fenti 82. pontban említett valamennyi, illetékes hatóság határozatának részletes leírását, amely magában foglalta a terrorizmus nemzeti jogi fogalma meghatározásának bemutatását, az alkalmazandó nemzeti közigazgatási és bírósági eljárások leírását, a szóban forgó nemzeti határozatot megelőző és követő eljárás összefoglalását, azon megállapítások összefoglalóját, amelyeket az illetékes hatóságok a felperes tekintetében tettek, azon tényállások leírását, amelyre ezen illetékes hatóságok támaszkodtak, és azt a megállapítást, hogy e tényállások a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeknek minősültek.
- 86 Így először is, ami az indokolásnak az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzésére vonatkozó A. mellékletét illeti, a Tanács abban jelzi többek között, hogy e végzést 2001-ben azért fogadták el, mert az Egyesült Királyság akkori belügyminisztere okkal feltételezte, hogy a PKK a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeket követett el és azokban részt vett (3., 4. és 16. pont). E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy a szóban forgó terrorcselekmények magukban foglalták az 1984 óta a PKK-nak betudott terrorcselekményeket, és hogy a PKK az 1990-es évek elején a nyugati érdekeket és beruházásokat érintő terrorista kampányt folytatott annak érdekében, hogy növelje a török kormányra nehezedő nyomást. Rámutat, hogy jóllehet úgy tűnik, hogy a PKK 1995 és 1999 között abbahagyta e kampányt, továbbra is fenyegette a török turisztikai helyeket. A Tanács megjegyzi, hogy állásponja szerint e tények a 2001/931 közös álláspon 1. cikke (3) bekezdése első albekezdésének i. és ii. pontjában felsorolt célok, valamint a 2001/931 közös álláspon 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése iii. pontjának a), c), d), f), g) és i) alpontjában felsorolt erőszakos cselekmények közé tartoznak (16. pont).
- 87 A Tanács azt is megállapítja, hogy 2014. december 3-án az Egyesült Királyság belügyminisztere úgy határozott, hogy elutasítja a PKK betiltásának visszavonására irányuló kérelmet, és hogy fenntartja e tilalmat. E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az Egyesült Királyság belügyminisztere okkal feltételezte, hogy a PKK továbbra is részt vesz terrorcselekményekben, mivel a 2001/931 közös álláspon 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett terrorcselekményeket követett el és azokban részt vett. A Tanács tehát rámutat, hogy az Egyesült

Királyság belügyminisztere többek között arra támaszkodott, hogy a PKK 2014 májusában három különböző támadást követett el, köztük egyet 2014. május 13-án, amelynek során a tunceli (Törökország) katonai előőrs építési területén két katona megsebesült, valamint arra, hogy a PKK 2014 augusztusában megtámadott egy elektromos erőművet és elrabolt három kínai mérnököt (17. pont). A Tanács azt is megjegyzi, hogy 2014 októberében a PKK figyelmeztetett, hogy ha a Török Köztársaság nem lép fel az „iszlám állam” csoport ellen, a részvételével zajló törekeny békefolyamat megreked (18. pont).

- 88 Végül a Tanács megállapítja, hogy a fenti 86. és 87. pontban leírt tényezők a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése első albekezdésének i. és ii. pontjában felsorolt céloknak, valamint a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése iii. pontjának a), c), d) és f)-i) alpontjában felsorolt erőszakos cselekményeknek felelnek meg (19. pont).
- 89 Másodszor, ami az indokolásnak a francia bírósági határozatokra vonatkozó B mellékletét illeti, a Tanács abban többek között jelzi, hogy a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) a 2011. november 2-i ítéletében elítélte a CCK Ahmet Kaya egyesületet a terrorcselekmény előkészítésére irányuló bűnszövetségben való részvétel és terrorista szervezet finanszírozása miatt. Márpedig a Tanács rámutat egyrészt arra, hogy ezen elítélést megerősítette fellebbezés alapján a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) a 2013. április 23-i ítéletében, felülvizsgálati eljárásban pedig a Cour de cassation (semmitőszék) a 2014. május 21-i ítéletében, másrészt arra, hogy e három bíróság ítéletében megállapította, hogy a CCK Ahmet Kaya egyesület a PKK Franciaországi „fedőszervezete” volt (11–14., 20. és 21. pont). Egyébiránt a Tanács rámutat, hogy a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) és a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) megállapította, hogy a PKK „terrorszervezetnek” minősül. E tekintetben a Tanács megállapítja, hogy a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) többek között a Törökországban 2005-ben és 2006-ban elkövetett, közvetlenül a PKK-nak és a TAK-nak – amely a PKK fegyveres szárnyának tekinthető – betudott támadássorozatra, több szándékos gyújtogatásra, valamint 2007-ben Franciaországban és Németországban Molotov-koktéllal elkövetett támadásra támaszkodott (15–19. pont). A Tanács arra a következtetésre jut, hogy a PKK-nak a francia bíróságok által betudott terrorcselekmények 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése i. pontjának, az 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése ii. pontjának, valamint az 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése iii. pontja a) és b) alpontjának hatálya alá tartoznak (22. pont).
- 90 Harmadszor, ami az indokolás FTO-nak minősítésre és az SDGT-nek minősítésre vonatkozó C. mellékletét illeti, a Tanács abban többek között megjegyzi, hogy az FTO-nak minősítést 1997. október 8-án, az SDGT-nek minősítést pedig 2001. október 31-án fogadták el (3. és 4. pont).
- 91 Ezt követően rámutat, hogy az FTO-nak minősítéseket öt év után a United States Secretary of State (az Egyesült Államok külügyminisztere, Amerikai Egyesült Államok) hivatalból felülvizsgálja, ha a minősítés időközben nem képezte visszavonás iránti kérelem tárgyát. Az érintett szervezet maga két évente kérheti, hogy vonják vissza a minősítést, és bizonyítékok benyújtásával támaszthatja alá, hogy az FTO-nak minősítés alapjául szolgáló körülmények érdemben megváltoztak. Az Egyesült Államok külügyminisztere és a United States Congress (az Egyesült Államok Kongresszusa, Amerikai Egyesült Államok) is visszavonhatja hivatalból az FTO-nak minősítést. Ráadásul az érintett szervezet keresetet indíthat az FTO-nak való minősítésével szemben a Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (Columbia Kerület szövetségi fellebbviteli bírósága, Egyesült Államok) előtt. Az SDGT-nek minősítésekkel kapcsolatban a Tanács megállapítja, hogy azok semmilyen rendszeres felülvizsgálat tárgyát nem képezik, de lehet őket vitatni a szövetségi bíróságok előtt (8–11. pont). Ezenkívül a Tanács megállapítja, hogy a felperes FTO-nak minősítését és SDGT-nek minősítését nem vitatták az amerikai bíróságok előtt, és azok nem képezik folyamatban lévő bírósági eljárás tárgyát (11. és 12. pont). A felülvizsgálati eljárásokra és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre tekintettel a Tanács úgy véli, hogy az alkalmazandó amerikai szabályozás biztosítja a védelemhez való jogok és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog védelmét (13. pont).

- 92 A Tanács azt is megállapítja, hogy az amerikai hatóságok többek között a PKK által elkövetett támadásokra támaszkodtak az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés elfogadása érdekében. E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy az Egyesült Államok külügyminisztere által elfogadott, terrorizmusról szóló 2013. évi éves jelentés tartalmazza azon konkrét indokokat, amelyekben a PKK FTO-nak minősítése és annak fenntartása alapult, nevezetesen: egy török katonai konvoj 2012. augusztus 22-i megtámadása, amelyben öt katona életét vesztette, további hét pedig megsebesült; 2012 nyarán három török politikus elrablása; egy esküvői szertartás közelében 2012. november 4-én elkövetett bombatámadás, amelyben két gyermek életét vesztette, 26 személy megsebesült, és számos kereskedelmi épület megsérült, valamint a 2012. november 18-i fegyveres harcok, amely során öt katona életét vesztette, egy pedig megsebesült. A Tanács megállapítja, hogy ezen esetek a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikk (3) bekezdése első albekezdésének i., ii. vagy iii. pontjában felsorolt céloknak, valamint a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikk (3) bekezdése első albekezdése iii. pontjának a)-c) és f) alpontjában felsorolt erőszakos cselekményeknek felelnek meg (14–17. pont).
- 93 A fentiekből következik, hogy a Tanács a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását a következőkre alapozta: egyrészt a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, illetékes hatóság határozatának minősített határozatok hatályának fenntartására, másrészt a Tanács a PKK nevének a vitatott listákról való levétele mellett szóló tényezők hiányával és a PKK nevének az vitatott listákra való felvételét igazoló okok továbbra is releváns voltával kapcsolatos saját megfontolásaira.
- 94 A Törvényszék megállapítja, hogy azon különös és konkrét okokra vonatkozó indokolás elégséges voltának vizsgálatával kell kezdeni, amelyek miatt a Tanács úgy vélte, hogy a felperes nevét fenn kell tartani a vitatott listákon.
- 95 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy abban az esetben, ha az eltelt időre tekintettel és az adott ügy fejleményeinek függvényében önmagában annak alapján, hogy a listára való első felvételt megalapozó nemzeti határozat hatályban marad, nem lehet arra következtetni, hogy továbbra is fennmarad az érintett személynek vagy szervezetnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély, a Tanács az említett személy vagy szervezet nevének az e listán való fenntartását köteles a helyzet naprakésszé tett értékelésére alapítani, figyelembe véve az újabb ténybeli elemeket, és bizonyítva, hogy e veszély továbbra is fennáll (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54. pont).
- 96 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes neve vitatott listákra való eredeti felvételének alapjául szolgáló határozatok elfogadása, valamint a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok elfogadása között, továbbá a felperes nevének a vitatott listákra való eredeti felvétele és a megtámadott jogi aktusok elfogadása között jelentős időtartam telt el. Az Egyesült Királyság belügyminisztere ugyanis 2001-ben fogadta el végzését. A PKK FTO-nak minősítésére 1997-ben került sor, a PKK SDGT-nek minősítése 2001-ben történt. Végül a PKK nevét a vitatott listákra eredetileg 2002-ben vették fel. Ezzel szemben a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusokat 2015. március 26. és 2017. augusztus 4. között fogadták el.
- 97 Márpedig az ilyen, több mint tízéves időtartam olyan tényező, amely önmagában igazolja annak megállapítását, hogy az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzésében foglalt értékelések, valamint az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés már nem elegendőek annak értékeléséhez, hogy a felperes terrorcselekményekben való részvételének veszélye a megtámadott jogi aktusok elfogadásának napján fennállt-e. A Tanács tehát a PKK-nak a vitatott listákon való fenntartását köteles volt újabb információkra alapozni, bizonyítva, hogy a felperesnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély továbbra is fennállt. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzése, valamint az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés, jóllehet továbbra is hatályban voltak, önmagukban nem alapozták meg kellő mértékben a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusokat a felperest érintő részükben.

- 98 Kétségtől meg kell állapítani, hogy a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok indokolásában a Tanács egyéb, újabb keletű tényezőket is említ. Így utal a francia bírósági határozatok elfogadására. Megemlíti a PKK-nak betudott számos olyan esetet is, amely alapján az illetékes hatóságok elfogadták vagy hatályban tartották az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését, az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést, valamint a francia bírósági határozatokat. A Tanács ezen eseteket terrorcselekményeknek minősíti. Ezenkívül a Tanács azt is kijelenti, hogy nem határozott meg olyan tényezőket, amelyek a felperes nevének a vitatott listákról való levétele mellett szólnak.
- 99 Meg kell azonban állapítani, hogy a Tanács nem indokolta meg azon okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy e tényezők lehetővé tették, hogy jogilag megkövetelt módon megállapítsa, hogy továbbra is fennállt annak veszélye, hogy a felperes terrorcselekményekben vesz részt.
- 100 Először is a francia bírósági határozatokkal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy jóllehet azokat valóban 2011. november 2. és 2014. május 21. között fogadták el, azok jóval régebbi ténybeli elemeken alapulnak, így a legutóbbiakra a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok elfogadását megelőző közel nyolc-tíz évvel megelőzően került sor. Márpedig az ilyen időtartam olyan tényező, amely önmagában igazolja annak megállapítását, hogy a francia bírósági határozatokban foglalt értékelések már nem elegendőek annak értékeléséhez, hogy a felperes terrorcselekményekben való részvételének veszélye az említett megtámadott jogi aktusok elfogadásának napján fennállt-e.
- 101 Ráadásul a felperes nem vett részt azokban a bírósági eljárásokban, amelyek a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság), a cour d'appel de Paris (a párizsi fellebbviteli bíróság) és a francia Cour de cassation (semmitőszék) ítéleteihez vezettek. A Tanács kétségtelenül rámutat az indokolás B. mellékletének 13., 14. és 21. pontjában, hogy a CCK Ahmet Kaya egyesület e bírósági határozatok értelmében a PKK franciaországi „fedőszervezetének” minősült. Mindazonáltal az ilyen szerveződés nem egyértelmű különös tekintettel a CCK Ahmet Kaya egyesület terrorista szervezet finanszírozása és a PKK támogatása miatti elítélésére. Annak megállapításával ugyanis, hogy a CCK Ahmet Kaya egyesület „szervei vagy képviselői – a jelen esetben a fent megnevezett, saját nevükben eljáró tényleges vezetői – útján a tények teljes ismeretében hatékony logisztikai és pénzügyi támogatást nyújtott terroristának minősített szervezetnek”, a francia Cour de cassation (semmitőszék) közvetve megerősíti, hogy a CCK Ahmet Kaya egyesület és a PKK két külön egységnek tekintendő. Következésképpen a Tanács nem indokolja jogilag megkövetelt módon azon okokat, amelyek miatt megállapította, hogy e francia bírósági határozatok a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (4) bekezdése értelmében véve az illetékes hatóság által „személyek, csoportok és szervezetek” vonatkozásában elfogadott határozatoknak minősült.
- 102 Következésképpen arra a következtetésre kell jutni, hogy a francia bírósági határozatok, jóllehet továbbra is hatályban voltak, önmagukban nem alapozták meg kellő mértékben a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusokat a felperest érintő részükben, és nem teszik lehetővé az indokolás fenti 97. pontban megállapított hiányának orvoslását sem.
- 103 Másodszor, azon eseteket illetően, amelyekre az Egyesült Királyság belügyminisztere a PKK betiltásának visszavonása iránti kérelmet elutasító, 2014. december 3-i határozatát alapozta, meg kell állapítani, hogy a 2015. május 26-i kiigazító beadványában a felperes kifejezetten vitatja ezen események PKK-nak való betudhatóságát, valamint az annak megállapítására nyújtott információk elégséges jellegét, hogy ezen esetek a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (3) bekezdése első albekezdésének i-iii. pontjában felsorolt célok, valamint a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (3) bekezdése első albekezdése iii. pontjának a)-k) alpontjában felsorolt erőszakos cselekmények közé tartoznak.
- 104 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az érintett személy vagy szervezet a nevének a vitatott listán való fenntartásával szemben indított eljárás keretében az összes olyan információt vitathatja, amelyre a Tanács hivatkozik annak bizonyításaképpen, hogy a személy vagy a szervezet terrorista tevékenységekben való részvételének a veszélye továbbra is fennáll, függetlenül attól, hogy ezen információk valamely illetékes hatóság nemzeti határozatából vagy más forrásból származnak.

Vitátás esetén a Tanácsnak kell bizonyítania a hivatkozott tények megalapozottságát, és az uniós bíróságnak kell ellenőriznie azok tárgyi valóságát (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 105 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok indokolása egyáltalán nem tartalmaz annak kimondását lehetővé tévő elemeket, hogy a Tanács ténylegesen vizsgálta és bizonyítani próbálta a felhozott tények megalapozottságát. A Tanács a per során sem terjesztett elő e tények megalapozottságának bizonyítására irányuló tényezőket. A fenti 104. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a Tanács nem szorítkozhat – ahogy azt a jelen ügyben tette – valamely illetékes hatóság határozata indokolásának megismétlésére, anélkül hogy maga vizsgálná a megalapozottságot. A fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok indokolása tehát nem teszi lehetővé sem annak eldöntését, hogy a Tanács teljesítette az e tekintetben őt terhelő vizsgálati kötelezettséget, sem a Törvényszék számára a felhozott tények tárgyi valóságát érintő felülvizsgálatának gyakorlását.
- 106 Így arra a következtetésre kell jutni, hogy az, hogy az Egyesült Királyság belügyminiszterének végzését 2014 decemberében a PKK által 2014 májusában és augusztusában elkövetett esetek alapján megerősítették, nem teszi lehetővé az indokolás fenti 97. pontban megállapított hiányának orvoslását.
- 107 Harmadszor, azon eseteket illetően, amelyek alapján a hatóságok az FTO-nak minősítést és az SDGT-nek minősítést elfogadták vagy fenntartották, meg kell állapítani, hogy a 2015. május 26-i kiigazító beadványában a felperes kifejezetten vitatja az annak megállapítására nyújtott információk elégséges jellegét, hogy ezen esetek a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése első albekezdésének i-iii. pontjában felsorolt célok, valamint a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése első albekezdése iii. pontjának a)-k) alpontjában felsorolt erőszakos cselekmények közé tartoznak.
- 108 Azt is meg kell állapítani, hogy a fenti 81. pontban felsorolt, megtámadott jogi aktusok indokolása egyáltalán nem tartalmaz annak kimondását lehetővé tévő elemeket, hogy a Tanács ténylegesen vizsgálta és bizonyítani próbálta a felhozott tények megalapozottságát. A Tanács a per során sem terjesztett elő e tények megalapozottságának bizonyítására irányuló tényezőket. Ezzel szemben a Tanács nem tudja pontosan megjelölni azon különös és konkrét indokokat, amelyek az FTO-nak minősítés és az SDGT-nek minősítés alapult. Közelebbről az Egyesült Államok külügyminisztere által elfogadott, terrorizmusról szóló éves jelentéssel kapcsolatban a Tanács a viszonyulásban kifejezetten elismeri, hogy „bár e jelentések valóban tükrözhetnek olyan információkat, amelyek alapján az Egyesült Államok azonosít egy FTO-t vagy e minősítést fenntartja”, „ez nem feltétlenül történik meg” (viszónvlasz, 115. pont).
- 109 Márpedig a fenti 104. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a Tanács nem szorítkozhat – ahogy azt a jelen ügyben tette – valamely illetékes hatóság határozata indokolásának megismétlésére, anélkül hogy maga vizsgálná a megalapozottságot. Ez annál is inkább így van, hogy a szóban forgó határozatot nem valamely tagállam illetékes hatósága fogadta el. A fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok indokolása tehát nem teszi lehetővé sem annak eldöntését, hogy a Tanács teljesítette az e tekintetben őt terhelő vizsgálati kötelezettséget, sem a Törvényszék számára a felhozott tények tárgyi valóságát érintő felülvizsgálatának gyakorlását.
- 110 Negyedszer a felperes nevének a vitatott listákról való levétele mellett szóló tényezők hiányával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a felperes a Tanács elé terjesztett néhány olyan tényezőt, amelyek szerinte a PKK nevének a vitatott listákról való levétele mellett szólnak, többek között a Tanács azon levelére válaszoló 2015. március 6-i levelét, amely tájékoztatta a felperest a nevének a vitatott listákon való fenntartására irányuló szándékáról.

- 111 Az ítélezési gyakorlat értelmében amikor az érintett személy az indokolás tárgyában észrevételeket tesz, az Unió illetékes hatósága köteles az állítólagos indokok megalapozottságának gondos és pártatlan vizsgálatára ezen észrevételek, valamint az ezekhez csatolt esetleges mentő bizonyítékok fényében (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114. pont).
- 112 Annak megkövetelése nélkül, hogy részletesen válaszolni kelljen az érintett személy által előterjesztett észrevételekre, az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség minden körülmények között magában foglalja azt, hogy a szóban forgó intézmény meghatározza azon egyedi, különös és konkrét okokat, amelyek alapján úgy vélik, hogy az érintett személlyel szemben korlátozó intézkedéseket kell hozni (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 116. pont).
- 113 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fenti 81. pontban felsorolt, megtámadott jogi aktusok indokolása egyáltalán nem tartalmaz annak kimondását lehetővé tevő elemeket, hogy a Tanács ténylegesen vizsgálta a felperes által előterjesztett tényezőket. A megtámadott jogi aktusok indokolása kétségtelenül tartalmaz egy olyan nyilatkozatot, amely szerint a Tanács megvizsgálta, hogy voltak-e birtokában olyan bizonyítékok, amelyek a PKK nevének a vitatott listákról való levétele mellett szóltak, és nem talált ilyet (9. pont). Bár az ilyen általános megfogalmazás a pénzeszközöket befagyasztó intézkedésekkel érintett személyek, csoportok vagy szervezetek által előterjesztett bármely észrevétel hiányában esetlegesen elegendő lehet, nem ez a helyzet akkor – mint ahogy a jelen ügyben történt –, amikor a felperes olyan tényezőket terjeszt elő, amelyek szerinte igazolják a nevének a vitatott listákról való levételét, függetlenül attól a kérdéstől, hogy az említett tényezők megalapozottak-e. Ebben az esetben ugyanis a Tanácsnak kell arra válaszolnia az indokolásban, akár röviden is.
- 114 Az indokolás e hiánya nem orvosolható annak – a Tanácsnak a fenti 19. pontban hivatkozott, 2015. március 27-i levelében való – jelzésével, hogy az a tény, hogy az „iszlám állam” csoport ellen harcolók között vannak kurd csoportok, nem érinti azon értékelését, miszerint a PKK teljesíti a 2001/931 közös álláspontban foglalt listára vételi kritériumokat. Meg kell ugyanis állapítani egyfelől, hogy e levél a 2015/513 rendelet és a 2015/521 határozat elfogadása utáni, másfelől a Tanács nem jelöli meg pontosan azon konkrét tényezőket, amelyek annak megállapítására vezették, hogy továbbra is fennáll annak veszélye, hogy a felperes terrorista tevékenységben vesz részt.
- 115 A fentiek fényében meg kell állapítani, hogy Tanács a fenti 81. pontban felsorolt megtámadott jogi aktusok indokolásában nem indokolta kellően a felperes neve vitatott listákon való fenntartásának különös és konkrét okait. Következésképpen arra a következtetésre kell jutni, hogy a 2015/513, a 2015/1325, a 2015/2425, a 2016/1127, a 2017/150 és a 2017/1420 végrehajtási rendelet, valamint a 2015/521, a 2015/1334 és a 2017/1426 határozat indokolása elégtelen.

Következtetés

- 116 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Tanács megsértette az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget. Ebből kifolyólag a hetedik jogalapnak helyt kell adni, és e megállapítás önmagában igazolja a megtámadott jogi aktusoknak a felperest érintő részükben való megsemmisítését (lásd ebben az értelemben: 2011. december 7-i HTTS kontra Tanács ítélet, T-562/10, EU:T:2011:716, 40. pont).
- 117 A fenti megállapítások összességére tekintettel a megtámadott jogi aktusokat meg kell semmisíteni, és nem szükséges megvizsgálni a jelen kereset alátámasztására felhozott egyéb érveket és jogalapokat. Ami a felperes arra irányuló kérelmét illeti, hogy a Törvényszék a 2580/2001 rendeletet vele szemben nyilvánítsa alkalmazhatatlannak, azt el kell utasítani, mivel elállt az e kérelmet megalapozó, első jogalaptól.

A megtámadott jogi aktusok megsemmisítésének időbeli hatályáról

- 118 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusokat módosította a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2017/1420 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (EU) 2018/468 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2018. L 79., 7. o.), továbbá a 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a 2017/1426 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, ugyanezen a napon kelt (KKBP) 2018/475 tanácsi határozat (HL 2018. L 79., 26. o.), amelyek 2018. március 23-tól felváltották a vitatott listákat, és meghosszabbították a felperest érintő korlátozó intézkedések alkalmazását.
- 119 Következésképpen a felperessel szemben jelenleg új korlátozó intézkedés van hatályban. Ebből következik, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a felperest érintő részében való megsemmisítése nem jár a felperes nevének a vitatott listákról való levételével.
- 120 Következésképpen nincs szükség arra, hogy továbbra is fennmaradjanak a megtámadott jogi aktusok felperest érintő részének joghatásai.

A költségekről

- 121 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 122 Egyébiránt az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következik, hogy a Bizottság és az Egyesült Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 714/2013/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 10-i 125/2014/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a Kurd Munkáspártot (PKK) érintő részében megsemmisíti.**
- 2) **A Törvényszék a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 125/2014 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. július 22-i 790/2014/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.**
- 3) **A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 790/2014 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. március 26-i (EU) 2015/513 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.**

- 4) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és módosításáról, valamint a 2014/483/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. március 26-i (KKBP) 2015/521 tanácsi határozatot a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 5) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/513 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. július 31-i (EU) 2015/1325 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 6) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a 2015/521 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. július 31-i (KKBP) 2015/1334 tanácsi határozatot a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 7) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/1325 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 21-i (EU) 2015/2425 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 8) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2015/2425 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1127 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 9) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2016/1127 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. január 27-i (EU) 2017/150 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 10) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2017/150 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. augusztus 4-i (EU) 2017/1420 tanácsi végrehajtási rendeletet a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 11) A Törvényszék a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2017/154 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. augusztus 4-i (KKBP) 2017/1426 tanácsi határozatot a PKK-t érintő részében megsemmisíti.
- 12) Ezt meghaladóan a Törvényszék a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendeletnek a PKK-val szembeni alkalmazhatatlanná nyilvánítása iránti kérelmet elutasítja.
- 13) Az Európai Unió Tanácsa a saját költségein felül viseli a PKK részéről felmerült költségeket.

14) Az Európai Bizottság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póltorak

Perillo

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. november 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások